

Portaveu de l'Esquerra Independentista de Sant Just Desvern

PROPOSTA PER A UN PLA DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Creiem imprescindible conèixer, organitzar, planificar i impulsar la participació al municipi paral·lelament a la revisió del Reglament de Participació. Proposem l'elaboració d'un pla que en defineixi els objectius, vetlli per al compliment i per al bon funcionament dels processos participatius, les consultes, els referèndums i en faci un seguiment acurat

1 Consells més oberts

Volem un Consell Municipal de Participació amb representants de moviments socials, plataformes i entitats

2 Plens accessibles

Fem que els procediments per a la participació no siguin impediments i que totes les propostes ciutadanes siguin escoltades i debatudes en un espai públic institucional

3 Pressupostos participatius

El veïnat ha de poder decidir el destí d'una part de les partides pressupostàries municipals

4 Protagonisme de les entitats

Proposem que la iniciativa de les entitats sigui suficient per crear Consells sectorials. Cal incentivar i valorar els projectes amb esperit autogestionari i independent, que promogui els valors d'un poble lliure, crític i autònom, i que tinguin un retorn social

5 Audiències públiques

Demaneu la realització d'una audiència pública, com a mínim un cop l'any, per a la representació del programa d'actuació anual de l'equip de govern, dels pressupostos i les ordenances municipals i que aquesta es faci almenys 15 dies abans del Ple corresponent

6 Creació de la figura del Síndic o Síndica Municipal de Greuges

Perquè l'Ajuntament garanteixi els drets del veïnat d'accedir en condicions d'igualtat als serveis públics, examina i resol les queixes formulades pel veïnat en els casos en que l'Ajuntament no doni una resposta satisfactòria i proposa fórmules de conciliació entre les parts enfrontades

7 Creació del Consell del Poble

Espai de posada en comú i debat entre el veïnat, entitats i responsables polítics sobre els assumptes públics de la vila, ja es tracti dels temes que afecten col·lectius o sectors específics com al global del poble.

Les institucions municipals, un terreny de lluita més

Tot just fa tres anys, ens vam constituir com Assemblea local de la CUP al nostre poble i tot seguit, amb gairebé mig miler de vots dels veïns i veïnes que van depositar la seva confiança amb nosaltres vam obtenir representació a l'Ajuntament. Durant els dos primers anys de legislatura el nostre company Carles Garcia ens va representar al consistori i d'ençà la tardor passada, ho fa l'Aleix Abadia, que va prendre el relleu.

Una assemblea jove, una candidatura assembleària en lluita per la Independència, el Socialisme i Feminisme amb un comú denominador: entendre el municipalisme com a un moviment d'unitat popular que posa la vida al centre, un moviment articulat al voltant de la necessitat de construir un contrapoder real que entén la via institucional com una pota d'un moviment popular ampli, com la vida mateixa.

No venim del no res, som el fil roig d'aquelles alenades d'aire fresc del republicanisme dels anys 30, que van retornar als anys 70 i 80 i que van esclatar l'1 i 3 d'octubre de 2017.

La nostra estratègia ha estat i és la de tenir un "peu a la institució i un peu al carrer", entenen les institucions de l'estat espanyol com un terreny de lluita més.

Ara bé, sabem que el nostre pas per la institució no seria fàcil i així ho hem constatat. L'estat espanyol té a la seva disposició un engranatge administratiu arcaic que blindat mitjançant lleis de rang superior les poques competències que tenen els municipis per gestionarnos dia a dia. A més a més, el municipi és un graó més de l'estat espanyol que ens oprimeix, malgrat tots i totes tenim la bella consciència que és l'administració més propera. Sabiem i també ho hem constatat que el model econòmic genera desequilibris socials, parcel·lant el nostre temps i els nostres interessos per dificultar els espais col·lectius que ens permetin compartir projectes i lluites.

Però com sempre, la realitat supera la ficció, i una realitat com la pandèmia sanitària que ens colpeix, ha tornat a posar sobre la taula la lògica de dominació del sistema polític i econòmic que ens condiona i que com en d'altres situacions excepcionals ha aconseguit mitjançant lògiques de control global, emmudir i bloquejar la majoria d'iniciatives populars que entre tots havíem aconseguit gestar. A tot això, ara, cal afegir ara el conflicte bèl·lic al centre d'Europa, amb tot el representa, sense oblidar-nos els conflictes que hi ha arreu del món.

Més enllà de les dificultats en la gestió del dia a dia i d'adonar-nos que el municipalisme institucional poques vegades resol o pot resoldre els problemes objectius del poble treballador, no simplement per una qüestió de competències, sinó, per la naturalesa d'unes institucions que no són neutres i estan al servei de la classe dominant.

Més enllà del desgast que pot suposar haver de gestionar les situacions excepcionals de control social que estem vivint, seguim pensant que el municipalisme segueix essent un instrument que, el moviment popular no pot abandonar perquè està clar que tot allò que no pensem nosaltres, que no organitzem nosaltres, serà organitzat contra nosaltres.

El municipalisme popular dins i fora de la institució és el que ha de promoure la construcció d'una nova xarxa, un nou paradigma que ens permeti des de la lògica de la intel·ligència col·lectiva avançar, per aconseguir vèncer al capital i construir un nou sistema de relacions socials.

Per això és indispensable que ens tornem a organitzar, a treballar profundament nous espais de trobada comunitària i posar en comú les diferents lluites concretes: Per un habitatge digne, antifeixisme, ecologisme..., dins d'un mateix horitzó: La República Socialista dels Països Catalans. El repte és majúscul però no impossible.

Mocions presentades

Declaració d'emergència Climàtica (25 de juliol de 2019)

APROVADA

En relació als camps de refugiats de Mória (24 de setembre 2020)

APROVADA

Suport al col·lectiu Empoderament Lila de l'Institut (26 de setembre de 2019)

APROVADA

Suport a l'amnistia (25 de febrer 2021)

DESESTIMADA

Suport als presos polítics, exiliats i represaliats (26 de setembre de 2019)

DESESTIMADA

Suport a Pablo Hasél... (25 de febrer 2021)

DESESTIMADA

Sol·licitar un estudi d'una possible taxa d'aigües sumptuàries que gravés... (31 d'octubre de 2019)

DESESTIMADA

Suport a Marcel Vivet i de re- buig... (29 de juny 2021)

DESESTIMADA

Declarar Sant Just Desvern municipi antifeixista (28 de novembre de 2019)

APROVADA

Per l'adhesió a la Plataforma per Recuperar l'Energia (29 de juliol 2021)

DESESTIMADA

Rebuig de l'anomenada Llei Mor-daça Digital (19 de desembre de 2019)

APROVADA

Elaborada pel Casal Popular La Sala per millorar el servei d'aules d'estudi (23 de desembre 2021)

DESESTIMADA

Per a la construcció d'una llar d'infants (20 de febrer de 2020)

DESESTIMADA

Per aclarir la veritat sobre els atemptats del 27-A (27 de gener 2022)

APROVADA

En suport de la jornada de lluita del proper 8-M (27 de febrer de 2020)

DESESTIMADA

Declaració municipi republicà i antimonàrquic (24 de febrer 2022)

DESESTIMADA

Can Freixes una lluita popular

El model d'urbanisme a Sant Just les darreres dues dècades ha estat objecte de debat per la ciutadania. L'especulació, igual que a la resta de municipis dels Països Catalans, ha amenaçat tant la idiosincràsia santjustenca com la preservació dels valors ecològics de la Vall de Sant Just. El punt crític segurament el vam veure la primera dècada d'aquest segle amb l'amenaça que suposava la construcció de més de 1200 habitatges a la part mitja de la Vall. La pressió veïnal, en contra del que ha volgut fer creure el govern socialista, va ser qui va forçar el govern municipal a la reubicació del projecte urbanístic.

Des de la nostra assemblea local, un dels cavalls de batalla en la lluita institucional pels que apostem, és la participació popular en les decisions que afecten el poble treballador de Sant Just. La realitat és que es tracta d'un repte complicat, estem immersos en un sistema socioeconòmic on prima l'individualisme, i això té un clar reflex en el model de Sant Just que es basa a ser un poble dormitori.

A més a més, les institucions actuals, es tracten d'un aparador que aparenta una certa democràcia formal, però en essència no representen els interessos de la classe treballadora, tot i que això donaria per uns quants articles més. En definitiva, no creiem que hi hagi una recepta màgica per la participació popular, i menys si es fan les coses unilateralment per amunt. Això no obstant que ens hem trobat amb Can Freixes?

Hem pogut presenciar com el clam per realitzar un procés participatiu s'ha anat difonent per diversos col·lectius del poble, una base popular de Sant Just està decidida a lluitar per poder decidir de forma democràtica i transparent els usos de la masia. La resposta del govern? Enrocar-se amb la seva decisió i fer veure que tot havia anat de perfecte. En certa manera, ens demostra quina és la visió que tenen de la participació popular, no vinculant, propagandística, autoreferencial, i que deixa entreveure certes dinàmiques clientelars.

*Només fa falta preguntar-se a un mateix:
1-Tenies informació sobre alguna mena de procés participatiu per Can Freixes?
2-Hi vas participar?
3-Si ho vas fer, va ser de manera vinculant?*

mateixa ideologia burgesa que sosté les diferents opressions com pot ser la de gènere. D'aquesta manera creiem que aquest projecte pintarà de lila la masia de Can Freixes però no anirà més enllà de la retòrica, el que es coneix com a "pinkwashing".

Tot queda més arrodonit al saber que l'ajuntament rebrà una subvenció per impulsar "projectes feministes" en el marc de la qual es troba la Casa de la Dona, i és que el feminisme institucional desvirtua el moviment i el desvia dels seus nobles i legítims objectius.

Per contra, veiem com la lluita popular pel procés participatiu, dibuixa un horitzó de comunitat i organització del poble treballador de Sant Just en defensa dels seus drets.

Per tot això ens sumem a la reivindicació popular: Can Freixes pel poble!

Per la municipalització del Servei d'Assistència a Domicili

Actualment, al nostre municipi, el Servei d'Atenció a Domicili (SAD) que dona servei de cures i acompanyament a la gent gran està externalitzat a l'empresa Accent Social, que pertany a Clece, del Grup ACS del Florentino Pérez. Aquesta empresa cada any obté beneficis milionaris gràcies als contractes públics de moltes administracions.

Donat que aquestes macroempreses disposen de departaments especialitzats en presentar-se als concursos de les diferents administracions públiques i oferir sempre un baix cost dels serveis, sovint guanyen aquests concursos i acaparen gran part del sector. Els beneficis en l'àmbit de les cures són sempre a costa de precaritzar les treballadores i retallar la qualitat del servei, no pot ser d'altra manera, i es fan amb grans ofertes de diners públics.

sovint sense material necessari, i amb sous que no les permeten subsistir, amb l'amenaça de ser substituïdes, doncs sovint són persones migrades, soles i en situacions de vulnerabilitat.

És molt trist que justament un servei tan important com el de les cures a les nostres persones grans s'hagi convertit en una mercantilització tan perversa, ha esdevingut un espai de mercat que aquestes empreses han aprofitat i obtenen be-

manifestat que l'externalització ha provocat la precarietat laboral i el deteriorament del servei.

En la majoria d'ocasions les empreses presenten uns projectes magníficament elaborats però que poc tenen a veure amb la realitat de la complexa casuística existent en la demanda.

Cal remarcar que, les professionals de les cures, les treballadores del SAD, un sector molt feminitzat i precaritzat, alerten de la baixa qualitat del servei, de que les empreses no sempre compleixen el plec de condicions del concurs, de que no formen correctament a les treballadores per realitzar-lo, i reivindiquen que el servei es remunicipalitzï per a millorar-lo.

Això precisament és el que defensem des de la CUP Sant Just. En altres municipis sí que han trobat una alternativa a l'externalització: Una empresa municipal, que ofereix el servei i contracta directament el personal necessari per desenvolupar el SAD. En el cas de Sant Just podria ser Promunsa o estudiar la possibilitat d'una Cooperativa municipal.

La gestió directa dels serveis és una reivindicació que la CUP sempre ha mantingut, ja que aquesta permet acabar amb la precarietat laboral, la qual no es pot controlar quan el servei és privatitzat, i permet una major fiscalització, una gestió més transparent i per tant una millora qualitativa de la prestació dels serveis.

Calen polítiques valentes per visualitzar que som un poble feminista

Fa mesos que aquest article és a la carpeta d'esborranys, perquè sempre és necessari recordar que homes i dones tenim dret a la vida, que som iguals en tots els aspectes i totes les etapes de la vida: des de la infantesa fins a la vellesa. Llavors, era 2020 i havíem de lamentar la mort d'una mare i la seva filla durant la nit de reis al municipi d'Esplugues. Al mateix mes, una veïna de Sant Joan Despí moria a mans de la seva exparella. Malauradament, som el 2022 i hem de tornar-hi, havent de lamentar l'assassinat d'una dona a mans d'un home, aquest cop a Barcelona.

Haver d'actualitzar el comptador de la vergonya, ens referma en la convicció que la societat ha d'esdevenir més sensible a aquesta xacra i que cal, més que mai posar fil a l'agulla, també des de les nostres institucions més properes.

Feminisme a les institucions

Ha calgut més d'un segle per reservar un dia per a la reivindicació feminista. El que va començar com una demanda pels drets laborals s'ha anat omplint de més i més reivindicacions que hem anat descobrint juntes. Avui tenim observatoris de violència, entitats de suport de les dones maltractades, decàlegs per a ciutats feministes i jornades institucionals dedicades en exclusivitat a visibilitzar el masclisme sistèmic.

Però el feminisme no és una etiqueta i no n'hi ha prou; cal reclamar mesures concretes que vagin encara molt més enllà. Per això, i arran d'un cas denunciat a l'Institut Públic de Sant Just, vam demanar al consistori mesures concretes. Mesures per sentir-nos segures a les aules: no tolerar actituds masclistes i fins i tot agressions per part de docents, fer coneixedors els protocols d'actuació en casos que arribin a coneixement de les institucions, fer xerrades de prevenció i formació. I mesures per sentir-nos segures als carrers, a les cases, a les feines. Aquest és el paper de les institucions.

Feminisme al carrer: commemoració del 8-M

És fosc i fa fred, però som al carrer, un cop més, un grapat de dones en la primera de les assemblees obertes per organitzar la jornada de visibilització del 8M. Ens trobem, parlem i ens organitzem. Gestionem juntes les jornades amb una barreja de ràbia per haver de tornar-hi, responsabilitat de saber-nos necessàries i il·lusió de trobar-nos fortes i iguals davant les desigualtats: salarial, precarització laboral, violències en l'àmbit privat, però també en el públic, cosificació i pressió estètica, feminització de les cures, discriminació sanitària i tants biaixos de gènere arreu que cal anar descobrint, denunciant i eliminant.

Darrerament, sembla que es barregen els papers i les institucions han acabat organitzant jornades festives, que poden acabar banalitzant la reivindicació, esdevenint l'escenificació d'actes simbòlics com la lectura de manifestos, l'adhesió a plataformes sense poder polític real, pintades de murals, distribució de tota mena d'objectes de color lila, o la il·luminació d'edificis públics. Quan les institucions fan activisme apodegant-se de la reivindicació popular, esdevenim un poble menys crític i tendent a l'autocomplaença. L'acció reivindicativa corre el perill de convertir-se en

actes simbòlics. Els moviments populars no poden acabar essent xuclats per les institucions. Cadascú té el seu paper.

La lluita contra el patriarcat sistèmic hauria de ser això: mesures concretes i fermes que ens facin avançar en igualtat des de les institucions. Des del carrer, lluita i denúncia; mentre teixim aliances amb els homes per que és indispensable que s'en sentin part, com la resta de la societat.

Arran d'un cas denunciat a l'Institut, vam demanar al consistori mesures concretes. Aquesta proposta va ser aprovada per unanimitat:

- Tercer. El Ple insta al Govern d'aquest Ajuntament a intensificar les actuacions ja previstes en el Pla Municipal de Gènere i a realitzar campanyes complementàries de prevenció periòdiques sobre relacions abusives, no només en l'entorn de la Festa Major sinó també durant tot l'any i especialment als centres educatius a l'inici de curs.

- Quart. Realitzar un protocol municipal de detecció de violències masclistes específic per a centres educatius de tota mena i vetllar pel compliment dels ja existents si n'hi hagués.

- Cinquè. Fer una campanya basada en infografies on s'exposi el circuit per la prevenció de violència masclista i publicar les infografies en tots sistemes de difusió oficials, als llocs amb risc de que es pateixin agressions i també en els lavabos de dones de tot els locals d'accés públic de Sant Just Desvern.

Ple Municipal 26-9-2019

PROPOSTES PER A SANT JUST

Municipalització dels serveis de l'Ajuntament

Només amb una gestió 100% pública i directa dels ajuntaments es pot assegurar un servei de qualitat i sense precaritzar els llocs de treball

cupsantjust@gmail.com

A molts municipis les treballadores familiars del SAD han denunciat públicament les seves precàries condicions laborals i ja fa temps que s'han unit en el Sindicat SAD de treballadores professionals i lluiten per la contractació directa. Denuncien la precarització general a la que s'ha arribat degut a horaris flexibles, torns curts i repartits en franges horàries disperses, contractes parcials,

beneficis milionaris gràcies a precaritzar les persones que ens cuiden.

Considerem que el SAD és un servei importantíssim, facilitant que puguem envellir a casa nostra, i la base d'usuaris i usuàries es troba en constant creixement. En aquest sentit, la Plataforma d'Atenció Domiciliària de Catalunya i el mateix Sindicat SAD de treballadores ha

SEGUEIX-NOS A:

@CUPSANTJUST

CUPSANTJUST@GMAIL.COM
CUPSANTJUST.BLOGSPOT.COM

**UNEIX-TE
A L'ESQUERRA
INDEPENDENTISTA!**

Manca de previsió en la implementació del nou model de recollida de residus

Una de les mesures que més controvèrsia ha generat en el present mandat és el canvi de model de recollida selectiva per particulars. El nou model consisteix en el tancament electrònic dels contenidors de resta i FORM i l'ús de targetes per a la seva obertura. Actualment el model ja s'aplica als barris de la Miranda i Canigó, Bellssoleig, Torreblanca i Mas Lluí Ara bé, des de la CUP tenim la sensació que novament el govern municipal, bé sigui per pressions dins la coalició o per les preses del calendari electoral, ha pecat de voler anar massa ràpid. Això ha generat molts problemes en la seva implementació: manca d'informació al veïnat, canvi de contenidors, canvi de direcció en alguns carrers i tala d'arbres en la via pública entre altres.

El canvi de model de recollida de residus ve condicionat pels objectius fixats per la Unió Europea. Aquesta estableix que l'any 2025 el percentatge de recollida selectiva neta (sense impropis) ha de ser del 55%, el 2030 del 60% i el 2035 del 65%. No arribar a assolir aquests percentatges suposarà l'aplicació de sancions. Així doncs, el govern municipal, amb bon criteri, durant l'anterior legislatura va començar a buscar models alternatius als contenidors convencionals per tal d'augmentar el percentatge de reciclatge.

Les normes de convivència, normalment relacionades amb els hàbits i el civisme, per ser modificades es requereix d'un gran consens i de predisposició ciutadana. Un exemple n'és la recollida de residus, on sense la voluntat dels ciutadans és complicat implementar canvis estructurals sense crear malestar entre la població. Per a poder realitzar aquests canvis, és important fer pedagogia ambiental i transmetre la importància de reciclar correctament així com les conseqüències de no fer-ho. Ara bé, sovint les persones es senten poc identificades amb les campanyes que busquen incentivar el reciclatge. No ens ha de sorprendre la reacció del veïnat aquests mesos quan veu que el canvi en el seu barri és imminent. A més, hi ha veïns a qui la informació sobre el nou model no li ha arribat.

Una de les maneres que creiem que hagués pogut fer calar aquesta responsabilitat ambiental és aconseguir que els santjustencs es sentissin participants en la presa de decisions cap aquest nou model. Un procés pausat, treballat i llargament debatut hagués permès que les veïnes fessin un anàlisi de les característiques urbanístiques i demogràfiques del seu barri i fessin una proposta de model de recollida adaptat a les pròpies necessitats. Això ajudaria a crear un sentiment de responsabilitat i d'identitat amb el sistema de recollida que faria augmentar les dades de recollida selectiva.

Segurament d'aquesta participació sortirien necessitats diferents per cada barri. Seria d'esperar, per exemple, que en el barri centre on no hi trobem grans blocs d'habitatges i on hi ha problemes d'aparcament es cregués necessària l'eliminació de les bateries de contenidors i s'optés pel porta a porta.

En canvi, en barris amb més densitat de població possiblement les veïnes apostessin per la recollida via contenidors amb xip o per un porta a porta amb elevada freqüència de recollida. Aquest model mixt no és nou i d'altres municipis n'estan transitant. L'exemple més clar és la ciutat de Girona on en els barris amb habitatges unifamiliars s'instal·larà el porta a porta i en els altres s'hi col·locaran contenidors amb obertura via xip.

La CUP sempre ha apostat pel "porta a porta"

És un sistema implementat a uns 200 municipis catalans i que, dades en mà, és el model que proporciona uns índexs de recollida selectiva més elevats així com una menor quantitat d'impropis.

Aquest èxit es deu al fet que la persona generadora de residus es corresponsabilitza, essent més conscient dels residus que genera.

Així, a diferència de tots els altres mètodes de recollida selectiva, s'obté un doble objectiu: reducció de la generació de residus i maximització dels resultats.

Com a exemples de l'èxit del porta a porta trobem el cas de les dues comarques amb millors resultats de recollida selectiva, Berguedà i Osona.

La Vall no està salvada

El model d'urbanisme a Sant Just les darreres dues dècades ha estat objecte de debat per la ciutadania. L'especulació, igual que a la resta de municipis dels Països Catalans, ha amenaçat tant la idiosincràsia santjustenca com la preservació dels valors ecològics de la Vall de Sant Just. El punt crític segurament el vam veure la primera dècada d'aquest segle amb l'amenaça que suposava la construcció de més de 1200 habitatges a la part mitja de la Vall. La pressió veïnal, en contra del que ha volgut fer creure el govern socialista, va ser qui va forçar el govern municipal a la reubicació del projecte urbanístic.

La reubicació de la superfície urbanitzable dins el municipi va significar tapar un forat per crear-ne un de nou. Sant Just es quedava de cara al futur pràcticament sense superfície urbanitzable dins el nucli urbà. Per tant les noves construccions havien probablement haurien de comportar destrucció de part de la Vall. Arribats aquí cal fer esment que el govern municipal s'ha esmerat en fer creure als santjustencs que la Vall només comprèn l'extensió que s'estén del Complex Esportiu la Bonai-gua cap amunt. Així ho demostra el butlletí de novembre de 2018 on en portada podíem llegir el lema "LA VALL, DEFINITIVAMENT PROTEGIDA". Mentrestant paral·lelament al suposat salvament de la Vall, avançaven dos projectes urbanístics que afectaven també la Vall: Mas Lluí i els Garrofers. A principis de segle, la problemàtica per l'accés a l'habitatge no tenia la magnitud que té avui en dia.

La necessitat d'habitatge assequible a tota l'AMB, i en especial a Sant Just a causa de la imatge benestant que s'ha projectat del municipi, ha forçat la creació de parcs públics d'habitatge. Com s'ha dit, amb la compensació als propietaris de la Vall, Sant Just es quedava sense pràcticament superfície dins el nucli urbà per poder crear aquests parcs públics d'habitatge.

Així doncs, en aquest context de necessitat d'habitatge assequible, en especial per la gent jove, es col·locava la ciutadania en una dicotomia moral a la que no s'havien vist abocats abans: o preservar la Vall (sí Mas Lluí també és part de la Vall) i haver d'assumir que Sant Just no és un poble per a gent de qualsevol condició econòmica; o sacrificar una part de la Vall en benefici dels santjustencs perquè aquests puguin crear una perspectiva de vida des d'infants a la gent gran.

Amb encert, no sense errors, es va optar per la segona opció. Quan parlem d'errors, el principal va ser el desenvolupament del barri a una velocitat desmesurada i desbocada. Així, ens trobem que ara l'alta densitat de santjustencs al nou barri comença a aflorar els problemes d'aquesta poca planificació. Una de les principals demandes dels veïns de Mas Lluí és la millora de la mobilitat, en especial pel que fa a la connectivitat amb transport públic i a peu amb la resta del municipi.

Per a la solució d'aquesta darrera el govern està construint una passarel·la que en principi ha de solucionar aquesta problemàtica. Pel que hem pogut veure fins ara, aquesta nova connexió amb Mas Lluí no aportarà res de nou, ans el contrari, més destrucció de la Vall amb un camí que poc escurçarà les distàncies entre els barris. Caldria no passar per alt el cas dels Garrofers, l'actual projecte urbanístic de destrucció de la Vall. Tota la tramitació dels permisos per a poder dur a terme aquest projecte va ser simultània a la negociació de

la superfície urbanitzable de la part alta de la Vall. És a dir, mentre el govern enarborava la bandera de la defensa de la mal anomenada Vall, paral·lelament aprovava els permisos necessaris per la urbanització de la zona dels Garrofers. En el butlletí de març de 2022 l'alcalde en el seu escrit deixava entreveure que l'aturada del projecte era inevitable i incompatible de negociar de forma paral·lela a la resta de projectes. Veiem doncs, com l'especulació novament s'ha endut una victòria en benefici del particular i en detriment del municipi. Estem atenent al que hauria de ser un dels darrers projectes urbanístics de Sant Just.

El nostre municipi ha assolit els darrers anys, i de forma vertiginosa, la seva màxima capacitat demogràfica. Això és així si prenem com a premisses la preservació de dos espais importants pel futur de Sant Just: els polígons industrials i la totalitat de la Vall. Els darrers moviments del govern fan pensar que ara és el torn de posar en el punt de mira en els polígons industrials.

En els darrers anys la pressió cap als polígons fruit de la construcció d'habitatges ha estat constant. Si volem un poble sa, viu i heterogeni cal preservar els polígons com espais de dinamització econòmica, del contrari estem condemnats a esdevenir d'una vegada per totes una ciutat dormitori